

**VADDISZNÓAGYAR-PÁR pajzs alakú fa trófea alátétre szerelve, „GÖDÖLLŐ” felirattal
Trófea a magyar királyi vadászterületről**

A királyok, főurak kedvelt sportja, szórakozása évezredek óta a lovas vadászatok különböző formája. A vadászat (falkavadászat, agarászat, solymászat) szorosan kapcsolódik Gödöllőhöz, és általában a magyar főúri életmódhoz. A Gödöllői–dombság területe, vadban gazdag, lóval, kutyával jól járható. Már I. (Nagy) Lajos, Hunyadi Mátyás király is vadászott a térségben.

A gödöllői kastélyt és a környező birtokot 1867-ben megvásárolta a magyar állam, s koronázási ajándékként a királyi család használatába adta, mint pihenő- és vadászkastélyt. A hatalmas birtok kezelését Ferenc József a Földművelésügyi Minisztériumra bízta, a vadászati jogot azonban fenntartotta magának. Magaslesek épültek, s házak az 5 fős vadőri személyzet részére és 1870-ben megépült a galgamácsai vadászkastély. 1874-ben az újonnan létesült Császári és Királyi Udvari Vadász hivatal vette át a több mint 55 ezer holdas vadászterület kezelését. A vadászatokat nem befolyásolta az időjárás, megtartották esőben, sárban, nagy hidegben is. A gödöllői erdőkben legkedveltebbek a szarvas- és rókavadászatok voltak, évente 8–10 gödöllői bika agancsa került Ischl-be. Az uralkodó azonban a legszívesebben vadkanra vadászott. Ahogy Festetics Mária udvarhölgy írta naplójában: *„Ez az őslényjellegű, bozontos és mindig veszedelmessé válható vad volt Ferenc József kedvelt vadja. Annyira az Ő vadja volt, hogy nagy-vendégei kivételével senki más fegyvert rájuk nem is emelhetett. (...)”* Egy ilyen vadászatról így írt a Gödöllő és Vidéke című újság 1911-ben: *„Eloszlottak a vadászok a lesekre. Ferenc József is megállott egy fa előtt s mögötte egy töltőtpuskás vadász. A vaddisznót a hajtók persze a király felé terelték. Recsegnek az ágak, zörögnek a száraz levelek és a vaddisznó előbújik egy bokor mögül. A király vállához emeli a puskát és lő. Nem talál. A vadállat egyenesen felé rohan. Izgató halálveszedelmes percek. A király háta mögött álló vadász vállhoz emeli a fegyvert, elsüti s a vaddisznó a király lábai elé fordul. Ófelsége pedig hátrafordul, végignézi az izgalomtól még mindig remegő vadászt és fogai között bocsátja ki: - Elrontotta a mulatságomat.”*

Dr. Papházi János múzeumi osztályvezető